

Forholdet yderligere det, at Posten passerer et Brevsamlingssted, inden den kommer til et Postkontor. Det gælder f. Eks. den Post, der kommer til Hørsholm, idet den passerer Brevsamlingsstedet Rungsted, som ligger under Hørsholm, og tilsvarende Postforhold haves naturligvis mange andre Steder. Denne Bestemmelse om, hvad lokale Postforsendelser fremtidig skulle betyde, er i Virkeligheden altsaa meget uklar i Øjeblikket, men jeg vil henstille, at de Herrer, som særlig faa med denne Sag at gøre, passe paa, hvad dette betyder, thi det kan meget let komme til at betyde en Indskrænkning i Lokalportodistriktet, som man maaske, naar man læser Loven igennem, ikke tænker sig, og i saa Henseende kan jeg give min Tilslutning til de Bemærkninger, der faldt fra det ærede Medlem, der nylig talte (Eduard Larsen).

Jeg ønsker dernæst at gøre et Par formelle Bemærkninger, inden jeg kommer ind paa, hvad der er Hovedsagen ved dette Lovforslag. Det hedder i Lovforslagets § 1, Nr. 2: „Pakker skulle ledsages af Adressebreve, hvortil skulle benyttes de af Postvæsenet leverede Blanketter“. Jeg tror ikke, det er sproglig rigtigt at kalde en Blanket for et Brev, men den kaldes vedblivende for et Brev; jeg tror, at man her maa foretage en lille sproglig Rettelse. — Dernæst er der i § 1, Nr. 10, et Forslag vedrørende Betalingen for Aviser og Tidender. Der staar der, at der skal „betales 8 Øre pr. Kilogram eller Del deraf af den samlede Vægt“. Dette er sprogligt forkasteligt; thi hvis det er 8 Øre pr. Kilogram, er det ikke 8 Øre pr. Del af et Kilogram. Jeg spurgte straks mig selv, hvad der var Meningen med dette; som det staar, er der ingen Mening i det. Men der skal selvfølgelig være en Mening i det, og hvilken er da denne Mening? Det første, jeg tænkte paa, og som for øvrigt ogsaa andre, hvem jeg har forelagt dette — det morede mig at se, hvorledes man skulde læse saadant noget —, sagde, var: Det er vel saaledes, at naar Avispakker eller en Samling af Avispakker f. Eks. vejer 6,278 kg, saa skal der betales for 7 kg. Det ligger nær at forudsætte dette, men da der længere henne staar, at Brøkdelen af Øre regnes for hele Øre, var jeg ikke sikker paa, at denne Fortolkning var rigtig, og maa egentlig antage, at det er en helt anden Fortolkning, der gælder, nemlig at i Virkeligheden skulle Taksterne forstaas saaledes, at det bliver 1 Øre, hver Gang man har en Vægt af 125 g, altsaa $\frac{1}{8}$ kg. Jeg antager, at det er det, man mener. Det

vil det i alt Fald være det fornuftigste at mene; men det er uklart, hvilken af Delene der menes.

Jeg skal saa gaa over til Realiteterne i Lovforslaget og vil straks sige, at for Lokalportoens Vedkommende er det i Sandhed et reaktionært Forslag. Dermed være ingenlunde sagt, at det er forkasteligt, det kan være meget godt alligevel, men det er dog i Sandhed et reaktionært Forslag. I 1902 oplyste den nuværende Finansminister, at Venstres Standpunkt med Hensyn til Postvæsenet altid havde bestaaet i følgende to Krav: Porto for Breve og Aviser maa ikke forhøjes, og Postvæsenet skulde balancere, det vil sige, at Staten skulde ikke give noget Tilskud til Postvæsenet, men paa den anden Side skulde Postvæsenet heller ikke give noget væsentligt Overskud, man skulde kun være paa den sikre Side. Dette kaldtes af den nuværende Finansminister den Gang for Venstres to Krav paa Postvæsenets Omraade. Højre havde vistnok allerede, den Gang vi fik indført Kronemønt, antydnet, at man burde gaa over til en Porto af 10 Øre for Breve og 5 Øre for Brevkort. Tænk i saa Henseende kom frem igen i 1888 fra det daværende Højremindretal i Udvalget, nemlig Scharling og Hedemann. Men da vi forhandlede i 1902, gjorde den nuværende Finansminister opmærksom paa, at Højre i 1888 havde faaet at vide, at Folketinget aldrig gik med dertil, og det maatte saavel den paagældende Minister som Højremindretallet erkende, at den Vej ganske sikkert ikke var fremkommelig. Saa kom Systemskiftet, og vi gik saa over til den 10 Øres og 5 Øres Takst; ogsaa de nuværende Radikale gik med til denne Forandring, men derimod protesterede den nuværende Finansminister bestemt. Han sagde, at man vilde fortryde denne Forhøjelse, og at man snart igen vilde gaa bort fra denne Forhøjelse, som var paa tværs af Verdensudviklingen. Dette tror jeg nu ikke, man kan sige, saa længe man taler om Porto indenfor sit eget Lands Grænser, men saaledes sagde han. Det gik imidlertid anderledes. Vi have vedblivende de Takster, vi fik ved Loven af 1902. Nu skulle de tilmed yderligere forhøjes, for saa vidt som de lokale Postdistrikter skulle indskrænkes. For øvrigt erklærede den paagældende Taler et Aar eller to efter Loven om Portoforhøjelsen, at han var kommen paa det rene med, at der aldeles ikke havde været Grund til at se saa sort paa denne Sag. Det ligger selvfølgelig i, at den Porto, man yder for